ज०म० प्रादुरित्यादि। यस्य रक्षःसमागमे सन्त्रासाः भयानि न प्रादुः षन्ति न प्रादुर्भवन्ति उपसर्गप्रादुर्भ्यामित्यादिना दुःशब्दादुत्त रस्यास्ति सकारस्य भसोरलोपइत्यलोपे कृते षत्वं प्रादुःसका रस्य च ष्टुत्वं तस्य क्षत्रियदुःषूतेः दुष्पुत्रस्यायं प्रणिधिरागत इति चावदन् नयन्तः सूयतइति सूतिः दुर्निंदायामिति सूतेः सकारस्य सुविनिर्दुभ्यइति षत्वं॥ ८१॥

भ० प्रादुरित्यादि। रक्षसां समागमे यस्य सन्त्रासान प्रादुः षन्ति न प्रादुर्भवन्ति प्रादुर्गीकइति षत्वं तस्य क्षत्रियदुःषूतेः प्रणि धिश्चरोऽयमागतः विनिसुदुर्भ्यः सूतिसमसुपामिति षत्वमिति परः स्वमते मनीषादित्वात्॥ ८१॥

दृष्ट्वा सुषुप्तं राजेन्द्रं पापोऽयं विषमाशयः। चार कर्म्मणि निष्णातः प्रविष्टः प्रमदावनं॥ ८२॥

ज०म० दृष्ट्वेत्यादि। राजेन्द्रं रावणं दृष्ट्वा प्रमदावनं प्रविष्टः सुषुप्तं गाढनिद्रं वच्यादिना सम्प्रसारणं पापोऽयं विषमाशयः सुपीत्या दिना षत्वं चारकर्म्मणि निष्णातः कुशलः निनदीभ्यांस्नातेःकौश लइति षत्वं॥ ८२॥

भ० दृष्ट्वेत्यादि। अयं पापोदुराचारो राजेन्द्रं रावणं दृष्ट्वा प्रम दावनं प्रविष्टः कीदृशं राजेन्द्रं सुषुप्तं गाढनिद्रितं विस्कभ्नानिर्व्वि सुनिर्दुःस्वपइति षत्वं कीदृशः विषमाशयः कुटिलहृदयः विषमे त्यत्र मनीषादित्वात् षत्वं चारकर्म्मणि निष्णातः कुशलः निनदी भ्यांस्नः कौशलेइति षत्वमिति परः स्वमते मनीषादित्वात्॥८२॥